

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 17/2026
10.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ.бр.168/26 од 20.05.2026. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 87Пр.бр.53346/24 од 02.10.2025. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 5Прж.бр.27915/25 од 29.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ.бр.168/26 од 20.05.2026. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 87Пр.бр.53346/24 од 02.10.2025. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 5Прж.бр.27915/25 од 29.12.2025. године и предмет враћа Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 87Пр.бр.53346/24 од 02.10.2025. године окривљени АА је оглашен одговорним због извршења прекршаја из члана 332а став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 10.000,00 (десетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у супротном суд ће на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне принудним путем. Окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 5Прж.бр.27915/25 од 29.12.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Миљевића и потврђена је пресуда Прекршајног суда у Београду 87Пр.бр.53346/24 од 02.10.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.168/26 од 20.05.2026. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 87Пр.бр.53346/24 од 02.10.2025. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 5Прж.бр.27915/25 од 29.12.2025. године и списе предмета врати првостепеном прекршајном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА - адвокату Владимиру Миљевићу, те је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Врховног јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је основан.

По налажењу Врховног суда, основано јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву указује да су нижестепени прекршајни судови доношењем побијаних нижестепених пресуда учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима на штету окривљеног АА, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке нижестепених прекршајних судова. Ово имајући у виду да су потпуно нејасни разлози које је првостепени прекршајни суд навео у образложењу побијане првостепене прекршајне пресуде о одлучној чињеници везано за брзину којом се окривљени управљајући путничким моторним возилом регистарског броја ... кретао дана 23.08.2024. године у 10,01 час на делу пута где важи ограничење ван насеља од 80 км/час према постављеном саобраћајном знаку, а која брзина кретања путничког моторног возила окривљеног је предуслов за постојање одговорности окривљеног за прекршај из члана 332а став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима за који је окривљени оглашен одговорним. Наведену битну повреду одредаба прекршајног поступка није отклонио другостепени прекршајни суд, иако је на исту у својој жалби указивао бранилац окривљеног АА - адвокат Владимир Миљевић.

Наиме, из списка предмета произилази да је окривљени АА дана 27.08.2024. године поднео Прекршајном суду у Београду прекршајни налог издат од стране МУП-а РС ПУ за град Београд СПИ за државне путеве Београд број 235010257242 од 23.08.2024. године као захтев за судско одлучивање, да је суд поводом прекршајног налога дана 17.12.2024. године донео решење о покретању прекршајног поступка против окривљеног због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, те да је окривљени дана 01.10.2025. године саслушан пред судом и негирао је да је путничким возилом којим је критичном приликом управљао прекорачио дозвољену брзину кретања. Надаље, из списка предмета произилази да је суд од МУП-а РС ПУ за град Београд Управе саобраћајне полиције Одељење за саобраћајне прекршаје и прекршајни поступак прибавио уверење о оверавању мерила брзине возила у саобраћају број 33/24-3-03 од 25.09.2024. године које се односи на радар марке „PolCam ECII Stalker Dual DSR“ серијског броја 1630 PL, а које уверење је издато од стране овлашћеног лица „TELIX“ д.о.о. - Контролно тело „Telix“, као и припадајућу фотографију радарског снимка путничког моторног возила регистарских ознака ... снимљену радаром „PolCam“ серијског броја 1630PL дана 23.08.2024. године у 10,01 час. У наведеном уверењу од 25.09.2024. године о оверавању мерила серијског броја 1630PL, којим је снимљена брзина кретања возила окривљеног, је констатовано да је прегледом мерила утврђено да мерило испуњава метролошке захтеве прописане Правилником о мерилима брзине возила у саобраћају („Службени гласник РС“, број 26/2023) и да уверење важи до 30.09.2025. године.

Првостепеном прекршајном пресудом, која је потврђена од стране другостепеног прекршајног суда, окривљени АА је оглашен одговорним „да је дана 23.08.2024. године у 10,01 час у Рушњу, управљао путничким возилом „В“ категорије регистарског броја ..., кретао се државним путем 1Б реда број 22 из правца Београда у правцу Чачка када је радарском контролом, радаром марке „Polcam“ фабричког броја 1630PL установљено да се кретао брзином од 111,9 км/час, на делу пута где важи ограничење ван насеља од 80 км/час према постављеном саобраћајном знаку“, а чиме је окривљени поступио супротно одредбама члана 44. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и учинио прекршај из члана 332а став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

У образложењу првостепене прекршајне пресуде првостепени суд је навео да је у току доказног поступка извршио увид у фотографију радарског снимка, као и у уверење о исправности предметног радара и да је на основу наведених материјалних доказа утврдио да је окривљени поступио супротно одредбама члана 44. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и учинио прекршај из члана 332а став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а како је то ближе описано у изреци пресуде. Надаље, суд је у образложењу првостепене прекршајне пресуде навео да није прихватио супротне жалбене наводе браниоца окривљеног, имајући у виду да у списима предмета постоје материјални докази и то фотографија радарског снимка на којој се види да се возило регистарског броја ... дана 23.08.2024. године у 10,01 час кретало брзином од 111,9 км/час на делу пута где је важило ограничење 80 км/час, а фотографија је поткрепљена

уверењем о исправности предметног радара, што по оцени суда не доводи у сумњу да је очитана вредност на предметној фотографији неисправна.

Међутим, имајући у виду да је окривљени побијаном првостепеном прекршајном пресудом оглашен одговорним да је дозвољену брзину кретања возилом прекорачио дана 23.08.2024. године, те имајући при томе у виду да из списка предмета произилази да је предметно уверење о исправности радарског уређаја марке „PolCam ECII Stalker Dual DSR“ серијског броја 1630 PL, којим је дана 23.08.2024. године снимљена брзина кретања возила окривљеног, издато од стране овлашћеног лица „TELIX“ д.о.о. - Контролно тело „Telix“ дана 25.09.2024. године и да важи до 30.09.2025. године, дакле да наведено уверење важи за период од септембра месеца 2024. године до септембра месеца 2025. године, без било какве назнаке у истом да се њиме потврђује и исправност наведеног радарског уређаја пре датума издавања уверења, то је, по налажењу Врховног суда, потпуно нејасан закључак првостепеног прекршајног суда и разлози дати у образложењу првостепене прекршајне пресуде да предметно уверење издато дана 25.09.2024. године може да потврди исправност радарског уређаја серијског броја 1630PL за период месец дана пре издавања овог уверења и то за дан 23.08.2024. године када је учињен предметни прекршај и у вези са тим да потврди и брзину кретања окривљеног од 111,9 км/час возилом регистарског броја ... дана 23.08.2024. године у 10,01 час на делу пута где је важило ограничење 80 км/час, а која брзина се уочава на фотографији радарског снимка наведеног путничког моторног возила окривљеног, при чему наведена брзина представља одлучну чињеницу и предуслов је за постојање одговорности окривљеног за прекршај из члана 332а став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима за који је окривљени оглашен одговорним, па се стога основано захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва указује да је доношењем побијане првостепене прекршајне пресуде учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима на штету окривљеног АА.

Прекршајни апелациони суд као другостепени је, не отклањајући ову битну повреду одредаба прекршајног поступка на коју је указивао у својој жалби бранилац окривљеног АА - адвокат Владимир Миљевић, већ доносећи побијану другостепену прекршајну пресуду којом је потврдио првостепену прекршајну пресуду, и сам учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке нижестепених прекршајних судова.

Следствено напред наведеном, Врховни суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, те је укинуо побијане правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 87Пр.бр.53346/24 од 02.10.2025. године и Прекршајног апелационог суда 5Прж.бр.27915/25 од 29.12.2025. године и предмет вратио Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање у смислу

разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити битну повреду одредаба прекршајног поступка на коју му је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**